

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Protocolului între
Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind
rezolvarea definitivă a drepturilor financiare reciproce
între România și Bulgaria, semnat la București,
la data de 27.03.2000**

Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Protocolului între Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind rezolvarea definitivă a drepturilor financiare reciproce între România și Bulgaria, semnat la București, la data de 27.03.2000, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.98 din 27.06.2001,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,
Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Atât din titlul proiectului de lege, cât și din art.1, propunem să fie eliminate cuvintele “**data de**”, iar luna în care a avut loc semnarea să fie exprimată în litere și nu în cifre.

În consecință, textul ar urma să fie redactat astfel:

“semnat la București, la 27 martie 2001”.

2. Din art.2 al proiectului de lege, propunem să fie eliminate cuvintele “**și depozitarul**”, întrucât, potrivit legii, depozitar al unui tratat internațional nu poate fi decât Ministerul Afacerilor Externe.

Precizăm că în conformitate cu dispozițiile art.2 pct.23 din Hotărârea Guvernului nr.21/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, acest minister are ca atribuții “păstrarea originalelor tuturor înțelegerilor internaționale bilaterale”, iar în art.11 din Legea nr.4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, se prevede că “Ministerul Afacerilor Externe asigură publicarea în Monitorul Oficial al României a datelor și informațiilor privind viața principalelor tratate, acorduri, convenții și a altor

înțelegeri internaționale la care România participă, precum și înregistrarea lor la Organizația Națiunilor Unite”.

3. Semnalăm că nu este cazul ca într-o lege adoptată de Parlament, să fie invocate ca temei prevederi din acte care emană de la Guvern (ordonanțe sau hotărâri). În consecință, propunem ca din art.2 să fie eliminate cuvintele “conform Ordonanței Guvernului nr.59/1994 privind reglementarea operațiunilor de import-export care se derulează prin cliring, barter și cooperarea economică internațională în baza acordurilor comerciale și de plăți guvernamentale”, iar în art.3 să rămână doar dispoziția “Banca Comercială Română, în calitate de agent al Guvernului, va efectua operațiile necesare pentru încasarea soldului favorabil României”.

4. Stabilind în art.3 al Protocolului că, după efectuarea plății, Părțile își vor notifica faptul că nu mai există nici un fel de pretenții, se creează impresia că n-a avut loc rezolvarea problemei și se mai amână până când are loc această notificare. Era, deci, necesar să se prevadă că Părțile declară, în urma efectuării plății soldului, că ele consideră problema soluționată în mod definitiv.

5. Un tratat care trebuie supus ratificării Parlamentului nu poate fi considerat încă un tratat încheiat și, de aceea, nu este admis să se înscrie o prevedere ca aceea din art.4 prin care să se stabilească intrarea în vigoare a Protocolului la data semnării lui. În Expunerea de motive sunt citate, de altfel, dispozițiile art.4 din Legea nr.4/1991 care stabilesc obligația de a supune ratificării Parlamentului asemenea înțelegeri internaționale.

6. Din textul art.4 rezultă că fiecare Parte contractantă și-a întocmit câte un text (alternatul) în limba sa. Ar fi fost corect să se prevadă că Protocolul a fost întocmit în două exemplare originale, fiecare în limba română și în limba bulgară, toate textele fiind egal autentice.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr. 608/27.06.2001